

Трайче Кацаров

Поет, прозаїк, драматург, есеїст. Народився 14 вересня 1959 р. в м. Штіп. За фахом – юрист, актор і театрознавець. Здобув кваліфікацію культуролога в Інституті літератури при Університеті Св. Кирила та Мефодія в Скоп'є.

Головний редактор мистецького часопису «СУМ», засновник часопису «Тренд театр», директор Штіпського національного театру.

Автор поетичних книг «Під пахвами в будильника» (1986), «Чи стежите за Хорхе» (1991), «Дискретний шарм Кус Де Ру» (1993), «Реґтайм пана Налче» (1997), «Емігрант Цвік» (2003), «Поезія» (вибране, 2004), «Вільнодумці» (2006), «Форма мовчання» (2011), «АКО» (поема, 2011), збірок оповідань «Щоденник Гомера» (1999), «Павільйон для акторів» (2003), роману «Татко й отець» (2008), збірок п'єс «Якби не було дощу» (1993), «Звивання змії» (1996), «Ніч, у яку світлячок не повинен згаснути» (1999), «Гарт» (2003), «Суліндарі» (песа для дітей, 1995), «Еті рятує Теру» (песа для дітей, 1997), «Інше є менш важливим» (2001), збірок театрознавчих статей та есеїв «Час у театрі» (1997), «Час миті» (2001), «Білий слон» (2003), «Календар років, які минули» (2011), «Спільність облич» (2012).

Твори перекладені англійською, албанською, болгарською, сербською, хорватською, російською, українською, словенською, турецькою мовами.

Драматичні твори ставилися в театрах Македонії, Болгарії, Хорватії та України. Лауреат літературних премій «Рацинове визнання», «Майстри прози», ім. Г.Прлічева та ім. Й.Котескі.

«Лавка» - оригінальний постдраматичний текст, який не має традиційної композиційної структури й сюжетної основи. У п'єсі Він і Вона, приречені на поєднання під знаком катастрофи - буквальної та образної. Можливо, катастрофи вмирання любові чи катастрофи онтологічного непорозуміння. По суті Чоловік і Жінка існують у просторі пост - пост-життя і пост-любові, у стані постійного відчуття наближення аварії, її переживання. Дія твору нелінійна й ніби рухається стрибками, виписуючи дивну композиційну фігуру – спіраль чи параболу. Фрагментарний текст, поетичний і водночас брутальний, провокує складну багат шарову й нюансовану партитуру акторської гри. Двоє людей, що заблукали в безмежності свого болючого кохання, зустрічаються в місці, якому немає назви і яке знову і знову повертає їх туди, де все лише починалось. П'єса в українській версії має другу сценічну назву «*Vale et te ama*» (з лат. *Прощавай та люби мене*) – поєднуючи намагання втечі та її неможливість. Формула з римського епістолярного жанру у новому контексті набуває магічного змісту – замовляння від зникнення, від розлуки. *І ніч змішалась із днем, а сміх із сльозами. І не знали ці двоє шляху, і самі були цим шляхом. Біль обертався в солодке вино, що пили вони вдвох, перетворюючи світ на химерне віддзеркалення півзабутої насолоди власним безмежним безсиллям...* - зазначено у програмці до української вистави.

Постановки за п'єсою «Лавка»:

- «Зі смаком фруктового морозива» – Драматичний театр ім. К.Величкова, м. Пазарджик, Болгарія;

- «Про один лише день» – Хорватський Національний театр, м. Вараждин, Хорватія;

- «*Vale et te ama*» – Театр «МІСТ», м. Київ, Україна.